

Dobosy Tímea

Betakar

fogakkal tépem a fák kérgeit
úgy mormolok éji imát a hegy lábának
bőrt szántok ujjaimról
és sakálok torkába ordítom
a körömágyból fakasztott cseppeket
mohák közé vackolom magam
számba fűcsomókat tömök
körmöm alá szorul a föld
beleremegnek a tölgyek
ahogy gerincemen kopog az eső

fejem fölé szürke lepedőt húztok
fűszálakat köpök ne temessetek
földbe váj sarkam
lábujjaim közé kap a sár
felsértem a repceföldeket
kopjafám egyszerű deszka
hátam ékelitek ki velem
ahol szirtek köve és kavicsa lesznek
könnyű párnátok nehéz álmom
lesz mi betakar

Válogatás az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem, a Miskolci Egyetem és a Babeş–Bolyai Egyetem nemzetközi hallgatói irodalmi pályázatából

Itt hiába köszönsz előre

Ahol jó papok holtig sem, hogy honnan
kezdődik a föld alatt,
és nyolcévesen megígérik neked, hogy
ha létezik a mennyország,
visszajönnek elmondani miután meghaltak,
de addig is minden pénteken a faládához csoszognak,
hogy félretegyék a koporsóra valót.
Ahol dióhéjak esnek a mosókonyha elé, és
üvegkancsóban teszik eléd a csevicét.
Itt hiába köszönsz előre,
a zúzákat már rég újságpapírba csomagolták,
és kilóra mérik a disznószivet,
hogy a jóisten is fejadagot kapjon belőle.
Tulipánra faragott kerítések fölött
adják be a vödörös meggyet és
gémeskútból hordják a szavakat feljajdult mondataidhoz.
Itt minden sarokban ima van.
Kis szék, lapát, birkabunda van,
kukoricás, meszelt fal, rózsafüzér,
rózsafüzérhez mormolás és napnyugta van.
Hiába fogod le kezeiket, a lúdgégékbe tölcserít,
a tölcserérekbe búzát és jókívánságot raknak,
hogy gyomruk eméssze a jó esőt.